நர் ந்தெடுப் பது இத்திறனை இத்திறனை "முடிவெடுக்கும் திறனை"ன்றும் நாம் அழைக்கலாம். முடிவெடுக்காத மனிதனால் இயங்க முடியுமா? முடிவெடுக்காமல் எந்த ஒரு செயலையும் நம்மால் தொடங்க முடியாது. எதையுமே தொடங்காமல் நம்மால் எப்படி இயங்க முடியும்?

முடிவெடுத்தலைப்பற்றி இப்படி ஒரு பழமொழி கூட வழக்கில் இருக்கிறது. "தாமதமாக எடுக்கப்படும் ஒரு சரியான முடிவை விட சரியான நேரத்தில் எடுக்கப்படும் தவறான முடிவு கூட சரியானதே" என்கிறது அந்த முதுமோழி. இதன் உட்பொருளை நாம் சரியாகப் புரிந்து கொண்டால் முடிவெடுக்கும் திறனின்மையால் ஒத்திப் போடப்படும் பல காரியங்கள், தவறுதலான விளைவுகளுகு மானுடத்தை இட்டுச் சென்றிருக்கின்றன என்பதை வரலாறுகள் நமக்கு காட்டிக் கொண்டே இருக்கின்றன.

ஒவ்வொரு சிக்கலுமே குறைந்தது இரண்டு தீர் வு களையாவது தன்னுள்ளடக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த இரண்டு தீர்வுகளில் ஏதோ ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுத்து நாம் பயணிக்கத் தொடங்குகிறோம். அந்த வழியில் நாம் நமது இலக்கை அடைந்து விட்டால் நாம்-

- மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். ஆனால் அதற்கு மாறாக நாம் இலக்கை அடைய முடியாது போனால், நாம் ஏமாற்றமடைகிறோம். அது தான் "விதி"என்று சொல்லி ஆறுதல் தேடுகிறோம்.

ஆகவே தேர்ந்தெடுத்தல் என்பது நம் வாழ்க்கைப் பயணத்தையே தீர்மானிக்கும் அதி முக்கியமான அம்சம் என்பதில் யாருக்கும் ஐயமிருக்கமுடியாது. அப்படித் தேர்ந்தெடுக்க முனையும்போது, எதனை நாம் அடிப்படையாக கொள்ள வேண்டும்? என்பதைப் புரிந்து கொண்டால் தேர்ந்தெடுக்கும் கலையில் தேர்ச்சி பெற்ற நி புணராக நாமும் திகழ முடியும் தேர்ந்தெடுக்கும் கலையை நாம் கைவரப்பெற்றால், நமது செயல்பாடுகளில் "தெளிவு"பிறக்கும். அதன் விளைவால் நாம் பெரும்பயனை அடைவது உறுதி.

ஒரு தீர்மானத்திற்கு வரவேண்டுமானால் சிலர் காசைச் சுண்டிவிட்டு "டாஸ்"போட்டுப் பார்த்தும், சிலர் ஆலயத்தில் பூப் போட்டுப்பார்த்தும், சிலர் ஜோதிடம் சொல்லும் வழியிலும், சிலர் மரபு ரீதி யிலான வழியிலும், சிலர் தமது உள்ளுணர்வின் மூலமும் ஒரு முடிவுக்கு வருகிறார்கள்.

என்றாலும், காரண காரியங்களை ஆராய்ந்து முடிவெடுக்கும் அறிவியல் முறையைக் கையாள முனையும் நண்பர்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியது 3 விஷயங்களைத்தான்.

1. ஒன்று : "தேவை" 2. இரண்டு : "விருப்பம்" 3. மூன்று : "பொருத்தம்"

இந்த மூன்று மூலக்கூறுகளை உள்ளடக்கியதுதாகவே ''முடிவெடுக்கும் திறன்"விளங்குகிறது. இதை "முடிவெடுக்கும் முக்கோணம்" என்றும் அழைக்கலாம்.

நமக்குத் தேவையே இல்லையென்றால் நாம் எதையும் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால் நமக்கு விருப்பமே இல்லையென்றாலும் கூட, பல விஷயங்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டிய நிலையிலேயே நாம் பல சமயங்களில் இருக்கின்றோம். பல

நேரங்களில், தேவையும், விருப்பமும் இருந்தும் போதுமான பொருத்தம் இல்லையென்றால் நமது தோந்தெடுப்புகள் அல்லது நமது முடிவுகள் நிராகரிக்கப்படவோ, புறக்கணிக்கப்படவோ கூடும். அதுமட்டுமல்ல சில நேரங்களில் நாம் எடுக்கும் முடிவுகள் நமக்கு அவமானங் களைக்

கொண்டு சேர்க்க நேரலாம். பிறர் நம்மை ஏளனம் செய்யக் கூடும். சிலர் நம்மை விடச் சிறந்த முடிவுகளை எடுக்கக் கூடும்.

சில முடிவுகள் தோல்வி களையும் கொணரலாம். ஆனால் நமது தெளிவான சிந்தனையானது நமது சிறந்த தேர்ந்தெடுப்புக்குப் பேருதவி புரியும்.

அத்தகைய தெளிவுபெற்ற சிந்தையைப் பெறுவதே நமது நோக்கமாக இருக்கவேண்டும்.

இந்த "தேவை", "விருப்பம்", "பொருத்தம்"-மூன்றையும் முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ளும் பொருட்டு ஓா எடுத்துக்காட்டைக் காண்போம்.

நமக்குப் பசிக்கிறதென்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். இங்கே "பசி"என்பது நமது தேவையாகிவிடுகிறது. இப்போது இந்தத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டியது நம் கடமையாகிவிடுகிறது. பசிக்குத் தேவை ஏதோ உணவெனினும், சுவைக்கேற்ப நமக்கென்று ஒரு விருப்பம் இருக்குமல்லவா?

எதை உண்பது என்பது விருப்பத்தைப் பொருத்தது. எடுத்துக்காட்டாக இட்லியோ "தோசையோ அல்லது தந்தூரி உணவையோ கொண்டு நம் பசியை நாம் தீர்த்துக் கொள்ளலாம். அது சைவமாகவோ, அசைவமாகவோ கூட அமைந்திருக்கலாம்.

ஆனால் அப்படி, நம் விருப்பப்படி நாம் உண்ணும் உணவானது - நமது உடல் நலத்திற்கு ஒத்துக்கொள்ளக் கூடியதாக அமையுமென்றால் அதைப் போன்றதொரு அருமையான தேர்வு வேறு எதுவும் இருக்க முடியாது.

மாறாக நாம் உண்ணும் "இனிப்பு"நமது நீரிழிவு நோய்க்கு ஒவ்வாததாகவும், நாம் உண்ணும் ஆட்டிறைச்சி நமது இரத்த அழுத்தத்துக்கு ஒவ்வாததாகவும், நாம் உண்ணும் அளவு நம் எடைக்கு ஒவ்வாததாகவும், நாம் உண்ணும் ஐஸ்கிரீம் நமது தொண்டைக்கும் நமது சளி மற்றும் காய்ச்சலுக்கும் ஒவ்வாததாகவும், அமைந்து விடுமென்றால், நமது தெரிவு தவறானதாகிவிடும் அல்லவா?

இந்த எடுத்துக்காட்டு நமது பசியைப் பற்றியதாய் இருப்பினும் இதே முக்கோண அணுகுமுறையை நமது ஒவ்வொரு சிக்கலுக்கும் -அது படிப்பு சம்பந்தப்பட்ட தாயினும்; தொழில் சம்பந்தப்பட்டதாயினும்; உறவு சம்பந்தப் பட்டதாயினும்; சொத்து சம்பந்தப்பட்டதாயினும்; - எதுவாயினும் சரி முறையாகப் பயன் படுத்தப் பொருத்தமான

முடிவை எடுத்துப் பொதுப்ப யனுக்கு வழிவகுப்போம். புன்னகை ஒளிரும் புதிய வாழ்க்கைக்கு வித்திடுவோம். முடிவெடுத்தல் குறித்த எனது மேலும் சில ஆலோசனை களையும் முன் வைப்பதில் பெருமை கொள்கிறேன்....

ஆயிரம் பேரிடமிருந்து அலோசனைகளைப் பெறலாம்,

முடிவெடுப்பது அல்லது என்றாலும் அவற்றிலிருந்து ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுப்பது நமது கையில்தான் இருக்க வேண்டும்.

எது தவறான முடிவு தெரியுமா? நாம் எடுத்த முடிவுக்காக என்றோ ஒரு நாள் நாமே வருந்த நேரிடுமானால், அது தான் தவறான முடிவாக இருக்க முடியும்.

ஆகவே நாமே முடிவெடுப்போம். நமது வாழ்க்கை வழி முறைகளைத் தேர்ந் தெடுப்போம். விளைவுகளை எதிர்கொள்வோம்: நம் விதிகளை நாமே வரையறுப்போம்! ஏனெனில் நம்முள் இல்லாததே இல்லை!

'நன்றினைத் தேர்ந்திடல் வேண்டும் - இந்த ஞானம் வந்தால் பின்பு வேறேது வேண்டும்"

என்கிறான் மகாகவியும்

வள்ளுவரோ....

் தேரான் தெளிவும் தெளிந்தான்கண் ஐயுறவும் தீரா இடும்பைத் தரும்'

என்கிறார்.

முடிவின்

முடிவெடுக்கும் முக்கோ

தேர்வு செய்யாமல் தெளிவு கொள்வதும், அப்படி தேர்ந்தபின் மீண்டும் ஐயம் கொள்ளுதலும் என்றென்றும் துன்பத்தைத் தரும் - என்று தேர்ந்தெடுத்தலின் முக்கியத்துவத்தை அழகாக விவரிக்கும் தெய்வப்புலவன்,

"எண்ணித் துணிக கருமம்"- என்னும்

பொய்யா மொழியாலும் வலியுறுத்தி நிற்பதை - நாம் நம் கவனத்தில் கொள்ளுதல் - நமக்குப் பேருதேவியாக அமையும் என்று நான்、 நம்புகிறேன். சரிதானே வாசகப் பெருமக்களே?

